

Nr 244

Av herr Nihlfors m. fl., om en översyn av de administrativa reglerna för riksdagens verk.

Sedan gammalt skiljes i svensk förvaltning mellan den Kungl. Maj:t underlydande förvaltningen och riksdagens egna förvaltningsorgan. För närvarande finnas under riksdagen sex s. k. riksdagens verk, vilka stå helt utanför den Kungl. Maj:t underställda förvaltningen och lyda direkt under riksdagen: riksbanken, riksgäldskontoret, riksdagens båda ombudsmän jämte expeditioner, riksdagens revisorer jämte kansli samt riksdagsbiblioteket.

De författningar, som närmare reglerar dessa verk och deras arbete, äro av skiftande natur och ålder. Bortsett från vad gäller om riksbanken, som jämlikt RF § 72 i viss utsträckning regleras genom en av Kungl. Maj:t och riksdagen gemensamt antagen lag (lagen för Sveriges riksbank), bygger verksamheten hos dessa riksdagens organ på föreskrifter, som meddelas av riksdagen allena. Dessa förvaltningsföreskrifter variera på åtskilliga punkter från ett verk till ett annat på ett sätt som icke är motiverat, t. ex. i fråga om tjänstetillsättningar, besvär, disciplinstraffrätt m. m. Sedan numera inom statsförvaltningen, genom antagande av verksstadgan, en enhetlig reglering av en rad dylika allmänna förvaltningsspörsmål blivit genomförd, torde tidpunkten vara inne att företaga en liknande normalisering av motsvarande förvaltningsbestämmelser även för riksdagens verk.

I detta sammanhang böra även spørsmål avseende riksdagsverkens ställning i övrigt uppmärksammas. Avsaknaden av ett administrativt topporgan motsvarande Kungl. Maj:t framkallar åtskilliga svårigheter. Bland annat torde det vara ändamålsenligt att riksgäldskontoret tillerkännes en samordnande funktion i vad avser riksdagsverkens ekonomiska förvaltning. Den budgetgranskning, som beträffande statsförvaltningen i övrigt företages inom finansdepartementet, skulle sålunda kunna företagas hos riksgäldskontoret såvitt angår riksdagens egna verk. Måhända bör bankoutskottets ställning som ledande organ komma till klarare uttryck än som skett i den något dunkelt avfattade RO § 41. Även verkens möjligheter att hänvända sig till sin huvudman riksdagen äro icke i alla fall fullt klarlagda.

Riksdagen torde lämpligen kunna uppdraga åt fullmäktige i riksgäldskontoret att låta verkställa den allmänna administrativa översyn av riksdagsverkens förhållanden, som här förordats.

Under åberopande av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte uppdraga åt fullmäktige i riksgäldskontoret att företaga en översyn av de administrativa reglerna för riksdagens verk i enlighet med vad ovan förordats.

Stockholm den 27 januari 1959

R. Lassinantti

Henrik Munktell

Folke Nihlfors
Fritz Börjesson